

I ti år var det anoreksien, som styrede 28-årige Vibeke Sørensens liv. I dag er det hende, som styrer, hvad der sker i hendes liv.

Foto: Annett Bruhn

Vibeke overvandt ti år med anoreksi

Målrettet: 28-årige Vibeke Sørensen fra Ribe var ramt af anoreksi, fra hun var 14 år til hun var 24 år. For Vibeke var det en psykoterapeut og en særlig lille pige, der fik hende tilbage til den normale hverdag.

Af Søren Eibye Svenstrup,
ses@jv.dk

ESBJERG: Vibeke Sørensen var en glad og pligttopfyldende pige. Men også en perfektionistisk pige. En sportsglad pige, som tog ansvar, men som havde svært ved at tale om sine tanker og følelser. Hun mærkede, at tingene ændrede sig, hun blev mere inde-sluttet, flygtede fra det sociale og var ked af det. I skolen fandt veninderne ud af, at Vibeke smed sin madpakke ud. Det gjorde de Vibekes mor opmærksom på, og hun fik sendt dat-teren til en skolepsykolog. Derfra videre til Børne- og Ungdomspsyki-atrisk ambulatorie i Esbjerg. Her fandt læger og diætister frem til, at hun havde en spiseforstyrrelse, og hun blev indlagt første gang som 15-årig.

– Jeg var den perfekte pige, der fulgte behandlingerne - jeg var den gode patient. Men jeg følte bare, at jeg blev fedet op. Da jeg blev ud-skrevet, var jeg ikke klar til det. For mine tanker var ikke blevet repareret.

Selv mordstanker truede
Men det var ikke godt for den unge

ripen ser at være inde og ude af sy-stemet. Hun tabte sig stadig. Og da hun blev indlagt, stoppede hun med at spise og blev derfor tvangstil-bageholdt og tvangsfodret.

Men værst af alt fik hun selvmords-tanker og begyndte at skære i sig selv, tog en overdosis. Herefter fulgte fem år med indlæggelse. Først på Remisen i Hviding og senere på Uni-versitetshospitalet i Odense. Her følte hun sig overladt til sig selv, og hun kan se tilbage på en bestemt oplevelse, der satte sig spor i hende.

– Jeg var ked af det og ville gerne tale med en sygeplejerske. Men de sad bare i et glasbur ved deres com-putere. De havde ikke tid og var lige-glade.

Som 24-årig vejede hun blot 37 kilo. Vibeke forsøgte at holde det skjult overfor især familien. Anorek-sien havde overtaget hendes tanker. Hun havde symptomer med ondt i hjertet og var konstant svimmel, men det var nok mest af alt psykisk, at hun havde ondt.

Graviditet ændrede alt

Men to begivenheder ændrede Vibeke Sørensens liv. Hendes søster blev

gravid. Og sammen med familien satte Vibeke et mål om, at når hun blev moster, skulle anoreksien være fortid.

Samtidig tog Vibekes mor fat i landsforeningen mod spiseforstyrrel-ser og selvskade. Her blev hun hen-vist til en dygtig psykoterapeut, som havde hjulpet andre piger som hen-des datter.

Psykoterapeuten var Mette Bang fra Esbjerg, som Vibeke Sørensen selv tog kontakt til. Allerede ved første samtale var der god kemi, og hun følte, at der endelig var én, som ville lytte til hende. Derefter begyndte Vibeke i behandling hos Mette Bang, og undervejs blev hun moster til lille Lykke.

– Jeg sad med Lykke i mine arme, og det var vendepunktet. Anoreksien havde svært ved det, men jeg blev stærkere, i og med jeg ville følge mit mål og bære det ansvar. Når jeg sad med et nyt liv, så er var det det, der skulle være i fokus.

Vibeke Sørensens vej ud af anorek-sien kom som sagt gennem Mette Bang, som arbejder med et bestemt begreb, Recovery.

– Mette er ingen spåkone, men man

Jeg har det godt i dag, og jeg dyrker motion på et normalt plan. Jeg mistede mange veninder på grund af sygdommen, men jeg har fået en god omgangskreds i Ribe. Jeg har fundet nøglerne til livet igen.

VIBEKE SØRENSEN

kommer virkelig ned i et roligt tempo. Vi snakkede om det, som gjorde, at jeg havde ondt. Hun var god til at få italesat det, der var galt og samti-dig dele ud af egne erfaringer, så det ikke kun blev et forhør, jeg skulle igennem.

Den samme pige som før

I dag er Vibeke stadig en slank pige, men det er ikke anoreksien, som styrer hende.

Faktisk er hun endda kommet så godt ud på den anden side af syg-dommen, så hun selv hjælper piger med anoreksi.

Så hos Mette Bang har Vibeke Sø-rensen selv nogle grupper med piger, som hun taler med om deres pro-blemer. Ligesom hun holder foredrag sammen med Mette Bang.

– Jeg har det godt i dag, og jeg dyrker motion på et normalt plan. Jeg mistede mange veninder på grund af sygdommen, men jeg har fået den bedste omgangskreds i Ribe. Jeg har fundet nøglerne til livet igen, og det er jeg taknemmelig for.

Vibeke Sørensen er uddannet soci-al- og sundhedsassistent og arbejder i dag på plejecenteret i Ribe.